

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 53

26 lutego 2012 r.

Konfesjonał to nie o grzechy Bóg pyta On ciągle pyta o miłość

(Wacław Buryła)

Co roku w Wielkim Poście, zapraszając do przybliżenia się do Pana, Kościół wzywa nas jednocześnie do podjęcia starożytnej praktyki postu.

Choć lud Boży praktykuje post od tysięcy lat, w ostatnich dziesięcioleciach ta uświęcona tradycją praktyka zaczęła tracić na popularności. Problem ten wynika między innymi stąd, że nasza kultura kładzie nacisk na natychmiastową satysfakcję, nie dostrzega natomiast zbyt wielkiej wartości w opanowaniu siebie i samozaparciu. W rezultacie nie zawsze doceniamy wartość postu.

Praktyka postu polega na powstrzymaniu się na pewien czas od jedzenia i picia, w celu skupienia się na wzroście duchowym. Odmawiając sobie przyjemności – które same w sobie nie są złe – otwieramy się na łaski, których Bóg pragnie nam udzielić. Szukając Go w ten sposób z większą gorliwością, będziemy mogli łatwiej usłyszeć głos Boga podczas podejmowania ważnych decyzji. A może nawet odkryjemy, że post dodaje nam śmiałości, by prosić Pana o cuda!

Ważne jest, byśmy w Wielkim Poście gromadzili się na wspólnej modlitwie – abyśmy szukali Pana jako Jego lud, abyśmy dzielili się doświadczeniem wiary, umacniali się nawzajem. Możliwością jest wiele. Można uczestniczyć w nabożeństwach wielkopostnych i rekolekcjach w swoim kościele. Można dołączyć do mniejszej grupy formacyjnej w parafii, aby wspólnie się modlić i rozważać Słowo Boże. Możesz podjąć postanowienie, że raz w tygodniu będziesz pościć lub jeść prostsze posiłki. W każdej z tych sytuacji pamiętaj, że Jezus w tym okresie liturgicznym przyzywa cię do siebie i pragnie czynić wielkie rzeczy w twoim życiu. Kiedy podejmujemy praktykę postu w celu szukania Pana i oddania Mu chwały, dzieją się wspaniałe rzeczy. Nie tylko doświadczamy odpowiedzi na nasze prośby. Odkrywamy, że Pan również nas szuka i błogosławi czas, który Mu oddajemy.

ks. Dariusz

Ewangelia wg Św. Marka (1, 12-15)

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

* * * * *

WYJDŹ NA PUSTYNIĘ

„Duch wyprowadził Jezusa na pustynię” – słyszymy w dzisiejszej Ewangelii. Może są to słowa skierowane do mnie; może trzeba, bym teraz, w rozpoczynającym się czasie wielkopostnym, za wzorem Jezusa, prowadzony przez Bożego Ducha, wyszedł na pustynię. Pustynia, na którą wyprowadza Duch, jest miejscem, w którym nie ma ulicznego zgiełku, nie widać kolorowych, migotliwych, czasem agresywnych świateł reklam i szyb wystawowych, nie dzwonią natarczywie telefony, nie słychać hałaśliwej muzyki ani pisku opon przejeżdżających obok samochodów, nie ma tysiąca spraw, czekających już od dawna na załatwienie, nie ma nawet ludzi, ani tych najbliższych, których kochamy i z którymi chętnie przebywamy, ani tych, których wolelibyśmy nie spotykać – wszystko to pozostało gdzieś bardzo daleko. Pustynia, na którą wyprowadza Duch Boży, wypełniona jest Bogiem. Wszystkie przedmioty, sprawy, ludzie mają tu tylko dlatego jakieś znaczenie, że albo przybliżają nas do Boga, albo od Niego odwodzą.

Wyjście na pustynię nie jest takie trudne, te najłatwiej dostępne pustynie to na przykład wielkopostne rekolekcje, chwila medytacji modlitewnej w kościele czy udział w niedzielnej Eucharystii.

(przedruk za „Dzień Pański”)

* * * * *

«Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków» (Hbr 10, 24)

1. «Troszczmy się» – odpowiedzialność za brata. Pierwszym elementem jest wezwanie do tego, by «się troszczyć» – występuje tu grecki czasownik katanoein, który oznacza: uważnie obserwować, być uważnym, przyglądać się w sposób świadomy, dostrzegać pewną rzeczywistość.

Spotykamy go w Ewangelii, kiedy Jezus mówi uczniom, by «przypatrzeli się» ptakom na niebie, które Boża Opatrzność otacza gorliwą troską, choć się nie trudzą, i zachęca, by «dostrzec», że mamy belkę we własnym oku, zanim zobaczymy drzazgę w oku brata. Znajdujemy go również w innym fragmencie Listu do Hebrajczyków, jako zachętę, by «zwrócić uwagę na Jezusa», Apostoła i Arcykapłana naszego wyznania. A zatem czasownik rozpoczynający wezwanie, o którym mówimy, zachęca, by patrzeć na drugiego człowieka, przede wszystkim na Jezusa, i by troszczyć się o siebie nawzajem, by nie okazywać dystansu, obojętności wobec losu braci. Tymczasem często dominuje postawa przeciwna: obojętność, brak zainteresowania, które rodzą się z egoizmu, maskowanego przez pozorne poszanowanie «sfery prywatnej». Także dzisiaj z mocą rozbrzmiewa głos Pana, który wzywa każdego z nas do troszczenia się o bliźniego. Także dzisiaj Bóg nas prosi, abyśmy byli «stróżami» naszych braci, abyśmy tworzyli relacje nacechowane wzajemną troskliwością, zabieganiem o dobro drugiego i o jego pełne dobro. Wielkie przykazanie miłości bliźniego nakazuje i apeluje, by mieć świadomość, że jest się odpowiedzialnym za tego, kto tak jak ja jest stworzeniem i dzieckiem Bożym: fakt, że jesteśmy braćmi w człowieczeństwie, a często także w wierze, winien nas skłaniać do dostrzegania w bliźnim prawdziwego alter ego, nieskończenie umiłowanego przez Pana. Jeżeli zaprawiamy się w tym braterskim patrzeniu, wówczas solidarność, sprawiedliwość, a także miłosierdzie i współczucie w naturalny sposób rodzą się w naszym sercu.

Wielkopostny rachunek sumienia

"Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem." (Jl 2,12-13)

- Czy pierwsze miejsce w moim życiu zajmuje Bóg, czy może dopuściłem do tego, że stałem się niewolnikiem pieniądza, popularności, sukcesu, a może czegoś jeszcze innego? Czy daję pierwszeństwo Bogu w niedziele i święta, uczestnicząc we Mszy świętej i regularnie myśląc o Nim w ciągu dnia? Czy umacniam swoją miłość i poznanie Boga poprzez regularną modlitwę i lekturę Pisma Świętego?

"Uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej." (Flp 2,8)

Czy istnieją w moim życiu jakieś dziedziny, których nie chcę wystawić na światło i miłość Boga? Jak wyglądają moje relacje z ludźmi, których zgodnie z otrzymanym od Boga powołaniem powinienem miłować - z najbliższą rodziną, przyjaciółmi, współpracownikami, sąsiadami, współparafianami? Czy traktuję ich z życzliwością i szacunkiem? Czy oddaję należny szacunek rodzicom, nauczycielom, pracodawcom i wszelkiej legalnej władzy? Czy jest ktoś, komu powinienem przebaczyć? Czy jest ktoś, kogo powinienem prosić o przebaczenie?

"Kiedy więc dajesz jałmużnę..." (Mt 6,2)

Czy jestem dobrym włodarzem dóbr danych mi przez Boga? Czy korzystam z nich na Jego chwałę? Czy nie skąpię innym mojego czasu i talentów? Czy wspieram finansowo lub w inny sposób organizacje charytatywne, które pomagają potrzebującym? Czy okazuję współczucie i troskę ludziom biednym, pokrzywdzonym, chorym i cierpiącym?

"Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste." (Ps 51,12)

Czy czuвам nad czystością swego serca i umysłu? Czy nie pozwalałem sobie na pożądlive myśli, oglądanie pornografii, nieprzyzwoitych filmów, na niestosowne żarty i rozmowy? Czy nie miałem pozamażeńskich kontaktów seksualnych? Czy nie otwierałem się na okultyzm poprzez korzystanie z usług wróżek, jasnowidzów, bioenergoterapeutów?

"Nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa." (Ga 6,14)

Czy korzystałem z daru mowy po to, by innych budować, czy po to, by ich poniżać? Czy nie obmawiałem lub nie oczerniałem innych, niszcząc ich dobre imię? Czy wypowiedane przeze mnie słowa są wyrazem miłości do Jezusa? Czy nie nadużywam Jego imienia? Czy nie wahałem się przyznać do wiary, kiedy było to potrzebne? Czy moje słowa lub gesty nie doprowadziły kogoś do grzechu?

* * * * *

"Luty"

Jest luty.
Włóż zimowe buty
i idź!

Idź przez świat daleki,
przez morza, góry, rzeki.

Ale nie myśl tylko o sobie
i co "masz na głowie"?

Zobacz
tam dziecko płacze,
tam mały robaczek
Wszechświat przeskakuje...

A co Ty robisz, mój miły?
Mówisz, że nie masz już siły
do życia w tej Polsce biednej.

Ale pamiętaj, że tylko Jednej!
Twojej...

Marianna Jankowska

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Inne nabożeństwa:

- **Modlitwa Różnicowa z Koroną do Miłosierdzia Bożego** każdego dnia o godz. 17⁰⁰
- **Adoracja** wynagradzająco-pokutna ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w każdą niedzielę po mszy św. o godz. 7⁰⁰ prowadzona przez Wspólnotę dla Intronizacji NSPJ
- W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ **Adoracja Najświętszego Sakramentu** prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretańskich
- Wspólnota Odnowy w Duchu świętym zaprasza na spotkania modlitewne w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ w sali na zapleczu kościoła.
- **Różaniec Fatimski** 13-go każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Przeżywamy czas Wielkiego Postu. Niech będzie on dla nas, ludzi wierzących, okazją do przemiany i nawrócenia. Jakże niewiele nieraz potrzeba, aby powagę tego świętego czasu pokuty i modlitwy zakłócić. Miejmy więc oczy otwarte i wyczulone sumienia na głos Boga.
2. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek miesiąca – dzień, w którym adorujemy Najświętszy Sakrament i modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne, pierwszy piątek – szczególna okazja do pojednania się z Bogiem, i pierwsza sobota miesiąca – dzień poświęcony Niepokalanemu Sercu Maryi.
3. Wraz z rozpoczęciem Wielkiego Postu zaczniemy gromadzić się na nabożeństwach wielkopostnych. W piątki wspólnie będziemy rozważali Drogę Krzyżową o godzinie 17³⁰ a w niedzielę śpiewać Gorzkie Żale po Mszy Św. o godz. 11⁰⁰.
4. W okresie Wielkiego Postu możemy uzyskać odpust zupełny, a więc darowanie kary doczesnej za grzechy odpuszczone w sakramencie pojednania, jednak nie naprawione przez nas. Warunkiem uzyskania odpustu jest wzbudzenie takiej intencji, stan łaski uświęcającej, wyrzeczenie się przywiązania do grzechu, modlitwa w intencjach wyznaczonych przez papieża. Odpust zupełny można uzyskać: za udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, w każdy piątek Wielkiego Postu za odmówienie modlitwy do Chrystusa ukrzyżowanego „Oto ja, dobry i najśłodszy Jezu”, w każdą niedzielę za udział w nabożeństwie Gorzkich Żalów i za odprawienie przynajmniej trzydniowych rekolekcji.
5. Nasze doroczne rekolekcje wielkopostne przeżywać będziemy w tym roku od 11 marca.
6. Natomiast Rekolekcje Ewangelizacyjne rozpoczną się w poniedziałek 5 marca. Zapraszamy... przez 9 tygodni w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰. Dolny kościół.
7. W poniedziałek - 27 lutego o godz. 16⁰⁰ w parafii naszej rozpocznie się Kurs Przedmałżeński dla młodzieży, która ukończyła 17 lat. Zapisy na pierwszym spotkaniu. Zapraszamy.

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu
18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogrodowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50

ks. Infułat Henryk Jankowski

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl